

విజ్ఞప్తి.

ఆర్యులారా!

ఈ గ్రంథము యోగవిద్యాగరిష్ఠులు సుభయకవితా
వనితాసమేతులును తృప్తివచుంతరికాస్త్రాది సకలవిద్యా
ధురీణులు సస్మత్పితామహులు నగు జంభాల శివన్నకా
స్తులిలువారిచే యోగిజనోపయోగమునకై నీసార్థములుగా రచి
యింపఁబడినది. ఈయనకు బరమేశ్వరాధనయం దసా
మాన్యదీక్షయును భక్తిజ్ఞానవైరాగ్యస్ఫూర్తియును మెండు.
ఏతద్గ్రంథసంధారి కాః॥ ౧౭౨౦ కి సరి యగు థాత సం॥
క్రావణమాసంబున భూవిధాతయో యన జనని మొంది బాల్య
మునంతే వారణాసికిఁ జని యచ్చట గీర్వాభాషయం దసమాన
కృజ్ఞ సభ్యసింహి పిదప స్వదేశము నలంకరించిరి. పరిపశి
పోలవరము వలెరా జమిందారిణి యగు శ్రీ కొచ్చెల్లకొట
కామాయమ్మగారి సంస్థానంబున వాఘానందశిష్యు లై యోగ
విద్యను స్వానుభవములొనికొందెచ్చికొని యప్పుడే యాయో
గసారమును చిత్తు మాత్రము వ్రాసి కాలి. ౧౮౦౮ కి సరి
యగు వ్యయ సం॥ తత్వయుజ బ ౧౧ కోణాన నవ్యయం బగు
ముక్తి నొందిరి. ఈగ్రంథమును జూచు నపు డెల్ల వా మి
త్రులు కొందరు దీని నచ్చొత్తింపు డని కోరిగా ద్రవ్య
లోపముచే వాగెచ్చెలుల మనోవాంఛఁ తరకాలమునకు గాని

దీర్ఘ కాల నైతిని. ఇందు నచ్చటచ్చట నల్పము లగు వ్యాకరణాదిదోషము లున్నను గాను యోగశాస్త్రముం దెక్కువ పాండిత్యము లేమిం జేసి దిద్దిన యెడల నాయన యభిపాయమున కెచ్చట భేదించునో యని యథాస్థిరము గానే యుంచితి. మరియు నిందు పాఠక సౌభ్యమున కై అయ ననుసరించి నీసార్థ కేవలములయందును దరువులందును వ్యాకరణనియమమును బాటింపక దీర్ఘములు వాడబడినవి గాన అర్థాభిలాషులు తమిం చెద రని ప్రార్థించుచున్నాడ.

‘ఇట్లు,

బుధవిధేయుఁడు,

జంధ్యాల శివన్న శాస్త్రి.

శ్రీ శివాయ నమః.

గురుస్తుతి.

శ్లో॥ యత్ర పఠ్యగభిన్ననస్తుని నిరస్తద్వైతచిన్మా
త్రకే । కల్ప్యం తేఽంబరవాయువహ్నిసలిలతో
ణ్యేవగాదిభమాః । తం కాంక్ష్యసగోత్రమత్ర
భవతాం స్తోత్రైశ్చకపాత్యం విభుం । శ్రీవీరేశ్వర
దీక్షితాహ్వానుగుణం సేవే సురాణాం తరుం॥

శ్లో॥ మూఢాః పండితమూనినో జగతి యే చాతా
బహిర్భాసనా శ్రీమద్భాగవతోపదేశకలహ
దుద్ధర్తుకామో వారిః । శ్రీవీరేశ్వరదీక్షితాం
శకలతః కాంక్ష్యగోత్రేష్యజ । స్తస్మై శ్రీగురు
మూర్తయే నమ ఇదం శశ్వత్ప్రీతియామూ
ర్తయే॥

శ్రీ మేధాదక్షిణామూర్తయే నమః.

శ్రీ తారకయోగసారము.

సీసార్థములు—శ్రీగుప్తరాగం.

అదితాశం.

సీ॥ శ్రీ విశ్వనాథునిఁ జిత్తాబ్జమునఁ జేర్చి జేరి
కాంఘ్రులను భక్తినిఁ దలంచి । వ్యాసాదిముని
కాళిదాసాదికవి రాజయోగుల వినఁతించి యోగ
మెంచి । తెనుగున రచియించి ధీరులు మెచ్చంగ॥
గురుశిష్యావాద మునేడు । చెప్పెద నేను । వర
యోగసారము నేను॥ దరువు॥ డేదా మాలా
రాగా గో విందదివ్యాసాచార । విందైకి ధ్యానము ।
రిందమిళిందా మగుచు॥ గురు॥ ౧॥

సీ॥ సాధనసంపత్తి సలలితగురుభక్తి యోగైక
సంరక్తి యుక్తుఁ డగుచు । వలగొని గురుపాదపన

జంబులకు మ్రొక్కి వేవేగ శిష్యుండు వినుతిఁ జేసి ।
 సముచితయోగంబు సాదింపు డని వేడ । నతనివీన
 మితిఁ గనుగొనిరి । గురువరులు ప్రేమా! మతిమీర
 వాని కిట్లునిరి॥ ద॥ వ్యాసాశ్రమపాద్ధిసము । ల్లాసా
 మొందాగా మంద । హాసానుధాకారవి । కాసా
 మింపొందగఁ దిశలను॥ నతని॥ ౨॥

సీ॥ ప్రత్యగాత్మ్యసకునుఁ బరమాత్మ్యసకుఁ గల్గు
 సమరసముల తైక్యసంధి యెద్ది । యది యోగ
 మన మెప్పు నప్రాంగములతోడ సేవింప నణిమాది
 సిద్ధి గల్గు । నది జూడఁ ద్వివిధమై యలఁగి నన్నుతి
 తేక్కి॥ నభ్యాసా జ్ఞాన యోగముల । యోగిం
 దులచే । నభ్యాసా మము తా లోకముల॥ ద॥
 నందనందానూనిఁ జిత్తా! మందూ నాలాచి మూడా!
 మొందా ముందూగా దీని । చందాముఁ జెప్పెద
 నీకు॥ నభ్యా॥ 3॥

సీ॥ అభ్యాసయోగంబు ప్రాణ సంయమనం
 బనఁగ నొప్పు మునులచే బాగడ నదియు । ప్రాశస్త్యత
 వైశ్రవత ప్రధికుంభకము లన మూడుతెఱుగుల
 మొనసి యుండు । శ్రమ మొప్పు నవి జూడఁ గను
 మంత్రోలయ హత । యోగాము లన నొప్పురా ।

చెప్పెదా విను । యోగుల కెల్లా మెప్పురా । డ
 వెయ్యెఱు జెప్పా నేలా । నయ్యా! మునీంద్రా
 గోప్య । మియ్యోగ మందు ముక్తి । జయ్యన
 జెందూ నని ॥ యోగ ॥ ౪॥

సీ॥ రాజయోగంబున రాజులు నిజ్ఞానయోగంబు
 త్రివిధమై యొప్పు నదియు । వరుస దారక మను
 నెఱి సాఖ్య మను మో యమసక్త మనునాజ్ఞ
 లుతిశెల్ల ॥ నీరాజయోగంబుచే రాజయోగులు॥
 గారా? సానందవాదులు । సామస్తావేదా ।
 సారైకబ్రహ్మవాదులు॥ డ॥ ఈరాజయోగతాం ।
 ధీరాత గనుగొని । ఘోరాగభీరసం । సారానిరధి
 దాలుని ॥ గారా॥ ౫॥

సీ॥ తాంకయోగంబు దలప ముగ్ధుడికాక
 బహువాధితాంకంబు । సాంఖ్యంబు తత్త్వవిచారింబు
 నిర్భుసక్తంబు స్వాత్మార్థమాంబు గాన । తాంక
 యోగంబు తగ నొగి చెడి ॥ జెందాము మోద
 మొదాగ । చిత్రేశుడి । మోదూ దీనందూ
 ముందూని॥ డ॥ సారానిరహీనసం । సారాతాగా
 యోగ । తాంకవ ను నూని । చారాన నభ్యా
 సింపుడు॥ జెందాము॥ ౬॥

సీ॥ తారకయోగవిచారంబునకుఁ గల్గు భేచరి
 యనుమరి భూచరి యను । సరస మధ్యమ యను
 పుష్కళియను శాంభవియను ముద్గిల నైదువేడ్కఁ
 దెలిసి । యట మీద తారకం బభ్యసింపఁగ మది॥
 నొందూరా స్వాత్మానందాము । పెంపొందూ
 నాదా । బిందూకాళాల చందాము॥ ద॥ సద్వా
 యవీషయత । సుద్వాయసుల గెలిచి । యద్వా
 యమతి చే యా । మద్వాయ మభ్యాసింపఁగ॥
 నొందూ॥ ౭॥

సీ॥ కనుల మూసియు నైన గడు విచ్చియైన
 భూసుధ్యమమున జూపు మలిపి పల్కి । యూర్ధ్వ
 ముఖముగాగ నొనరిఁ జూచిన నది భేచరి యను
 ముద్గి లోచనములఁ । గదలింపకయు నాసికా
 గళంబుఁ జూచిన ॥ భూచారీ యునా గానారా ।
 నేపి నదీన । భేచారత్వైము సేనారి॥ ద॥ సద్వాని
 ద్రావు విడిచి । భద్రాసనస్థుడై తా । ముద్రాలు
 గానాగా నిర్విద్రాతఁ జెందూ నాది॥ భూచారీ॥౮॥

సీ॥ కనుల సగము మూసి కడు నాసికాసుధ్య
 సీమయంతునఁజూపుఁజెదరి నీక । నిలిపి మీకుగనున్న
 నిటలంబుఁ గాంచిన మధ్యమ యనఁబడు మహిమ

మీర , నీమూడు నంత ర్భహి ర్భధ్య లక్ష్మముల్ ॥
 గనుగోనా మునులభాగ్యములు । మండా
 త్రాయ । కళా తెలా చూడ యోగ్యములు ॥ ద॥
 ఖండితరాగ ద్వేషాహృ । త్పుండా కామూన చి ।
 స్మండాలత్రయకళ । త్మండా కొనాగా నావి॥
 గనుగోన॥ ౯॥

సీ॥ కర్ణాక్షి నానాయగంబు మూసియుఁ జూపు
 మనములు । భూనుధ్యమమనె నెలుఁ । పన్నుఖ
 యన నెప్పుఁ జూచు లక్ష్మములుగాన వెలి విశిష్టల
 దృష్టి వెలమిం దీయ । శాంభవి యనఁబడు సరిసత
 సరెండు ॥ నందా మింపొందూమండాగ । నందా
 వానాడా । బింకుపూలఁ జూపు మండాగా ॥ ద॥
 వేదావిక్రీతసున । నాదాబిందువుల నిర్వి । వాదా
 మాలారా సత్వా । మోదా మొందింపు నావి ॥
 నందామిం ॥ ౧౦॥

సీ॥ ముందుగా దశనాదబింకుకి శానుభవంబుఁ
 జొప్పెదను సుఖంబుగాను । పద్మాసస్థుడై భక్తి
 సంయుక్తుడై ముద మొంద గురుదత్తముద్రనేత ।
 కర్ణయగ్మంబును గడు మూసి యాలింప ॥ ప్రణ
 వాము మోయు చుండురా । చిణ్వాదిదశ । రవ

మూలు జెలగు చుండూరా॥ ద॥ వందారుజనస్తోమ !
మందార మానా దాగి । బృందారళాదిముని ।
బృందాము లానందింపగ॥ ప్రణవామ॥ ౧౧॥

సీ॥ చిణి యను నాదంబు చిణిచిణినాదంబు ఘం
టారవంబు శంఖస్వరంబు । వీణారవంబును విను
తాళనినదంబు వేణునాదంబును భేరివను । పటు
మృదంగరవంబు చటులాభానినదంబు ॥ ననా దాశా
నిధినాదముల । ముదమోద మూల । గనూమూ
గురూపదేశముల ॥ ద॥ చాగుతారరాజయోగ । ధా
రాధారాము మోదా । సారము చిన్మోగ్యమునున ।
ధీరత వషికంపగ మ్రోయు ॥ ననదిశి॥ ౧౨॥

సీ॥ నాదం బకారింబు నయ మొప్పు బిగుచ్చ
కనదుకారం బన ఘనతె కెక్కు । కిళ మకారం బన
గల్గునీమూడును గలయంగ గూర్చి నోంకారి మయ్యె
ననిశంబు నది జూడ గను తలహృద్దీర్చి ॥ యందూ
ఘోషిపు చుండూరా । విససిన మూడి । యందూ
మోదింపు చుండూరా ॥ స్వర్ణహృత్పద్మపరిచారి ।
ద్వర్ణబీజాంబిళమణి । కిర్ణికాంతస్థితసత్వా । పూర్ణ
బోధాచార్యులకృపఁ గన ॥ నందూ॥ ౧౩॥

సీ॥ సంతసంబున నింక నున్న ర్చహర్తృధ్య దృగ్వి
లాకితకళాదివ్యభూతి । గనుగొనఁ జెప్పెద గనుదో

యిజేమూసి ద్విదళాబ్జమున దృష్టి గదియఁ బట్టి ।
 లక్ష్మ్యశోధనముల వీక్షింప ముందుగా ॥ హృదయా
 కాశము గనుపట్టగా । నందూల విష్ణు పదపంచకాము
 జూపట్టు ॥ ద॥ సూచిత చిత్కళనిజా । లోచనాములకుఁ
 గను । చూపుమేరానోనా మదికి । జూచుచుండగను
 గోచరముగా ॥ హృదయం ॥ ౧౮॥

సీ॥ నియతసరాకాంక్షిన్ద్రుణాకాశంబు నతులాంధ
 కారపరాంబరంబు । ప్రళయదవాసలప్రధిమహాకా
 శంబు తతచిత్రకాంతశ్చత్రాంబరంబు । సూర్యకోట
 ప్రభాసుర సూర్యగగనంబు ॥ ననూపంచాకాశము
 లింపొనఁగెను నొండు నిపు గమాగొన మహితకళ
 లందూ ॥ ద॥ సాంపుగాఁ జిన్తయకళ । లింపనూ హృ
 ద్ద్యోనుచూన । బెప్పదీపింపగా గానూ । పింపు
 చాలింపాక కనుగొన ॥ ననూపంచా ॥ ౧౯॥

సీ॥ క్షీణనాగర సుధాసింధువియన్నదీపరసమరం
 దసిర్భూతల గుడుల । మందారమల్లికాకుందాది
 దీప్తుల ఖన్ద్యోతవిద్యుత్సూకాంతతతుల । నీలనీరదనీల
 నిర్మలవైడూర్య ॥ హారానీహారాదిరుచుల । వెలు
 గొండు నుగిమ । మూరాఁ జూడారా చిత్కళల ॥ ద॥
 చంద్రభానుతేజమూలు । ద్దండత మెలాగురీతి

ఖండఖండములుగ హృద్గన । మండలంబున వెండి
యుఁ గనుగొన॥ హారా॥ ౧౬॥

సీ॥ ఘనతరాంతహృత్తాదా కాశమధ్యంబునఁ జిన్న
యకళలు చచ్చింప వెలుఁగు । మహాసేయసూర్యసో
మాగ్నిమండలములు తన్నధ్వసీమనుఁ దనగుచుం
డు । సతులితసూర్యసోమానలాత్మధామ ॥ మండ
లాహిరణ్మయమండలము । పాలితదివ్య । ఖండలనూ
స్మితమండలము॥ దగును॥ మొదలుగా హృదయా
కాశ । మండలామధ్యమున దివ్య । చండభానుసోమా
నల । మండలంబులు వెలుగొందగఁ దగి॥ మండల
హిరణ్మయ॥ ౧౭॥

సీ॥ మహాసేయమూర్తాండమండలంబు విభంబు
సలలితచంద్రమండలము రీతి । ఎలయకాలానలో
జ్వలమండలము భంగి వితతిసౌదామిసలతికి భాతి ।
సుశితసేవారహూకంబు పోలిక ॥ శోభలు మారణ్మ
యమండలము । దీపితదివ్య । సూర్యసోమాగ్నిమండ
లము॥ ద॥ మండితపిండాడాబాండా । ఖండసూర్య
సోమానలా । మండలాత్మముదిత్కళ । మండలా
మహిమలు పొగ డొందగ॥ శోభలు॥ ౧౮॥

సీ॥ అదియు నాపోజ్యోతి యనఁదగి కదలక ద్విద
శాంతరంబునఁ దేజరిలు । కళ యట మీదను కల

యంగ మొదలిటి వెలుగున నెడలేక వెలుగు మరి
యు । నాత్త తత్త్వం బన నలరారు నది నీవు ॥ సోహా
మనుమఁ జూడుమీ । శోధించి చూడి । మోహము
వీడ నాడుమీ ॥ ద॥ అప్రమేయాచింత్యరూప । స్వప్ర
కాశపరిపూర్ణ । నిష్ప్రపంచం బది యని నీకా ।
మప్రపంచము బోధింపగ విని॥ సోహా మనుడు॥ ౧౯॥

నీ॥ కోటిసూక్యలు మరి కోటిచక్రములు నెటి
కోటిశక్తిల్లెల్ కోరుకుమిగిలి । నూటిగాఁ గన నొక
చోట నిల్చినరీతి వేమారు నమ్మేటివెల్లు వెలుగుల ।
దగఁ ద్రవకూటముమీదఁ దప్పి నీవది । చూడు దృశ్య
ముల దాటుదు । మాయాజాలముల । వీడ నాడగ
మీటుదు॥ద॥ గాగుగా నీటిలసరా । మంగళముజాలములు
సర్వప్రమాదముల నెంచి రాజ । యోగి యీతిఁ దీసి
నిను బొగడగ॥ చూడు॥ ౨౦॥

నీ॥ భూమధ్యకిలితహృద్యోగమధ్యను మహా
మహా మెండు దశవిధముండలములు । దశనాది
ములఁ జూడఁ దగు హృదయతత్త్వములు నలబరంబున
సంబుదింబు రీతిఁ । దోచు నెవ్వనియందు సూచింప
నతడు పో॥ పరమాతత్త్వము సత్యాము । నే
ననుచు నతని । భావింపు చూడి సత్యాము ॥ ద॥
దాఁతనీళ్లదుస్సం । సారుడు సామస్తానోకా ।

ధానుడు నేకాత్మపత్యయ । సారుడు సర్వోపశ
ముందును॥ పరమా॥ ౨౧॥

సీ॥ గగనంబు పవనాదికార్యజతంబుల నంటని
పగిది నిన్నింటి నెవ్వ । డంటక యాదిత్య డఖల
రూపంబుల భాసింపగాఁ జేయుపగిది నెవకు ।
చిన్నాత్మ డై విభజించి నిన్నిటి నాత్మ॥ యందూ
గురైఱుగూనాతంకు । పృజ్ఞానఘనండు । బిందూ
నాదకళాతీతుండూ॥ ద॥ సత్య శుద్ధ బుద్ధ ముక్తా ।
నిర్మలాత్మైకప్రసీప । సత్య బోధా నంద రూప ।
సర్వవిషేధావళిభూతుడు తన॥ యందు గురైఱుకు॥

సీ॥ బ్రహ్మచైతన్యరూపప్రత్యగాత్మయం దాత్మ
రూపాకాంతాత్మవృత్తి । పరిసంఘటితచిదాభాసుడౌ
సీవు నివాత ప్రదేహీహపుంగుక । పగిది సర్వోద్ధి
యవ్రజము నైశ్చల్యంబు ॥ జెందా నైకాము
నొందూరా । వరాజయోగా । నందాసమాధి
జెందూరా ॥ ద॥ ఇద్ధరా సమస్తయోగ । సిద్ధులు
సన్నుతులు సేయ । శుద్ధసత్త్వబ్రహ్మత్వైక్యసా మిద్ధ
బోధాత్మకధీవృత్తిని ॥ జెందా॥ ౨౨॥

సీ॥ ఇట్టి పూర్ణసమాధి యుల మనోనిలమాల
చలనము లేక గోచరము గాదు । చర్చింప నవి

బిందుచాంచల్య ముడుగక నిశ్చలంబులు గావు
 నిశ్చయముగ । బిందువు నైశ్చల్య మొదడు తన్
 లోన ॥ హంసాతత్త్వాముఁ దెలియూక । తెలియను
 పరమ । హంసాల నెల్ల కలియూక ॥ దరువు॥ అంద
 మూగ నేడు దీని । చందమూ వివరింతు బూని ।
 బిందుపననమనంబులు దీని । యందు కుమరై
 యుండునుఁ గాని॥ హంసాతత్త్వాము॥ ౨౪॥

సీ॥ చూతృప్రితచుభూత మహితాన్న సంభూత
 రక్త శుక్లంబుల రహి జనించి సునతఁ ద్వజ్జ్ఞానాదు
 లనెను పెట్టోశము ల్లలిసి మొప్పెను స్థూలకా
 యమందు । నిండుగా డెబ్బదిరెండువేలగు నాడు ।
 లుంఘా పెంపొందుచుండూరా । శోభించి యోగివ॥
 రుంఘా కనుఁగొనుచుండురా॥ (ఈదగువుఆటతాళం)
 అందు సాయలింగమధ్యము । నం దధోముఖ
 మొంద న్నగము । అంద మగు ముక్కోణముల
 పెం । పొందు చుండులాధానిచక్రము । లుంఘా॥ ౨౫

సీ॥ ఆది మొదలుకొని సహస్రారకము తుదగా
 నొగి పృష్ఠభాగమునఁ దనరి । వల్లకీదండంబు వసు
 పున మదిఁ జూడ నందమై నాడికాకంద మగుచు ।
 విచ్ఛిన్నమూలోర్ధ్వవేణువు గతి పడఁ ధారాసమ

న్వితమై యుండు । దీర్ఘాస్థియు బ్రహ్మ । దండీ
యనాగఁ దగి యుండు॥ (అదితాశం) దర్శు॥ దండి
మూలాధారాగ్రముతుద । నుండి కణగి సుషుమ్న
గనుఁగొన । కుండలీసీమపరాశక్తీ । దండగూడి
యుండి వెండియు । ధారా॥ ౨౬

సీ॥ పొందుగా పాణాగ్ని బిందునాదములకు వద
లక యది గన సదన మగుచు । సావిత్రి యను
సరస్వతి యను సంజ్ఞల బ్రహ్మరంధ్రగతమై ప్రబలు
చుండు॥ నీక్రింద దద్వామదక్షిణపార్శ్వము॥ లందూ
జెలగు చుండూరా । తగ నీడాపింగళ । లందూ
పెంపొందు చుండూరా ॥ (ఇంతటినుంచి అటతాళం
దర్శు॥) వదలకయ యాధారచక్రము । మొదలు
కొని నాసాగ్రసీమనుఁ । గదిసి నెఱి వ్యాపించి
నాభీ సదననాడీచక్రమున నవి ॥ యందూ జెలగు॥

సీ॥ సంస్కృతలై చాంద్రసారమండలములఁ
దగ నొంది పైతృక దైవయాన । సంజ్ఞల నలరారు
సోమరి నాడులు జన్మించె నాడికాచక్రమందు ।
నందుల గాంధారి హస్తజిహ్వయు వ్యాప్తి ॥ నొం
దూరా నేతాంతము లందు । పూషాలంపూ
షలు । చెందూరా శ్రోత్రయుగమందూ ॥ ద ॥

అనువుగను శుక్లాఖ్యనాడియు | కనులబామ్మల నడుమ
నొందియు | వినుము నాసాకర్ణరంధ్రము | అను
బామల దిగువగనుఁ గలయును || నొందూరా || ౨౮

సీ॥ కన నది శృంగాటక మగు గంగాయమునా
సరస్వతు అను నామములను | భాసి ల్లిడాపింగళా
నుషున్నలు విను మలరారు భూయుగళాంతరము
నఁ | గూడి యీమూడుఁ ద్రికూట మనఁ ద్రివేణి ||
సంగామం బన నగూరా | చూడఁ ముక్తసంగూల
కెల్లఁ దగూరా || ద॥ వాక్స్యసారిణి యైన సార | సత్తి
యు జిహ్వంతమున ననవర | తప్రచారిణి యైన విశ్వో
దయు వివిధాన్ములఁ దిను నెసి || సంగామం || ౨౯॥

సీ॥ తలపఁ గంఠస్థయై తనరు పయస్వినీ యొనర
క్షుత్తప్తల నొడవఁ జేయు | చును జలపానంబు నెన
రించు మరియును జనియించి నాడికాచక్రమండు |
జూడంగ నాడు లీమూ డధోముఖముల || నొందూ
రక్తాహ్వయఁ నిందు | విను నీపు శుక్లం | బందూ వలన
వెలె నొందూ || ద॥ జూడ నీనీవాలి కూహూ | నాడు
లూ దా మూత్రమలముల | నోడకయ క్రమ మొప్పు
వెలికిని | వీడఁజేయును వివిధగతులను || నొందూరక్తా॥

సీ॥ తలపంగ శంఖనీ దామినీ నాడులు సరసాన్న
రసముల సంగ్రహించి | కొమరొప్పుగఁ గపాలకు

హరంబునను బొంది శిరమున నమృతంబు సారది
జేయు । నది గాకయును హృదయమున నేకోత్తర ॥
శతనాడు లొప్పు చుండూరా । అందొక్క టూ
ర్ధ్వ । గతి గల్గి యొప్పుచుండూరా ॥ (ఆదితాళం) ॥
ఆరళము లేకా తన్నాడీ । మార్గము జూడంగ మో
క్ష । మార్గ మనుచూ వేదాంత । వర్గము శోభించి
కల్గగ ॥ శతనాడు ॥ 3౧॥

సీ॥ వివరించినవి యెల్ల విను ముఖ్యనాడులు నీని
లోపల నిడా పింగళా సు । ఘమ్మలు ముఖ్య తై
శోభిల్లు నందుల బ్రహ్మనాడియు శిరోరత్న మగుదు ।
భాసిల్లు నిల్లు డెబ్బదిరెండు వేలగు ॥ నాడు లింపొందు
చుండురా ప్రాణదులతోడ । గూడి మెలగుచుండూ
రా ॥ (ఇంతటనుంచి ఆటతాళం) దరుపు ॥ తీర్థా
ర్థాధః ప్రకీర్ణక । దేహనాడీ వివరముల గుం దార
యగ జలనాదిధర్మము । లలరి మెలగుచు ప్రాణ
దళకము ॥ నాడు ॥ 3౨॥

సీ॥ హృదయ దేశంబున గదిసి పాగ్గెం డిడా
పింగళా నాడికావివరయుగము । వలన నుచ్చాప
రూపంబుచే దా నపానునకు బ్రాజ్ఞుఖముగా నొసర
నెదురు । నడుచు చధోముఖనాడికాత్రతయ బా ॥ ప్యాం
బునకు నిర్గమించురా । వితస్తి కాప ర్యంతాముచను

దెంచురా || ద|| అనయమును జనుదెంచి యచ్చట
నణగు పాయువు నం దపానుడు | మొనసి నిశ్వాసా
కృతినె బ్రా | బునకుఁ బ్రాజ్ఞుఖముగ నెదురు చని
హ్యంబు || 33||

సీ|| నడుచు చథోముఖనాడికాత్రితయంబు ఎలన
శేతోమూత్రమలముల నొగి | వెడలించు చుండును
విభజించి కంఠ దేశంబున వసియించి-సరియుదాను |
డనిశంబు విహితంబు గను మనమందున|| వరలు సంక
ల్పవికిల్పముల | పోకించి జూడ | వరజిహ్వద్వప్తస్థాన
ముల|| ద|| వలన శబ్దాకృతియుగా నెటి బలుకఁజేయు
చు వివిధగతుల మ | రలనుగనగ సుషుప్తియందున|
రవరవ సమస్తేంద్రియంబుల || వరలు || 34||

సీ|| సంగ్రహించియు నుపశేమింపఁ జేయుచు
సకలప్రబోధకసమయ మందు | నెప్పటివలె వాటి
నెల్ల నుంచుచు భువనాంతరాగమగమనాధ్యుఁ
డగుచు | మరియు నగ్నిష్టోమమయు డయి వరిసుంపు||
మును నాశ్రయించి మించి రా | జలు బ్రహ్మరం
ధ్రం | బునకుఁ దా నుద్గమించురా|| ద|| ఎంచి
వర్వశరీరమును వ్యాపించి వ్యానుఁడు బాహ్యాశీతో
దంచితోష్ణము లాంతరమునకుఁ | బంది తా నొగి
నిచ్చుచును మరి | మునునాశ్ర|| 35||

సీ॥ చర్చింప నాంతరశీతోష్ణముల నొగి బాహ్యం
 బునకు నిడి భక్షితాన్న । రసముల నంతట బ్రస
 రింపఁ జేయుచు నుండునంతట సమానుండు నాభి ।
 మండలంబున నుండి మరి జత రాగ్నిని । పృజ్వాలిం
 పంగాఁ జేయుచును । భుక్తాన్నములెల్లను । బచనాము
 నాచరించుచును॥ ద॥ ఆచరించి సమస్త నాడుల ।
 కనయమును దాఁ బంచి యిడు మరి । యెంచ
 నుద్గారమున నాగుడు । నెన్న నుస్మిలనముగూర్చుడు॥
 పృజ్వా॥ 3౬॥

సీ॥ త్కుతమున గృకరుండు సొరది విజృంభణం
 బును దేవదత్తుండు వినుము వ్యాప్తి । నొంది ధనం
 జయుం డొసర మృతం బైన విడువక స్థాల్యంబు
 నొడలయందు । బుట్టించు చుండి తాఁ బొల్పార
 నిట్టుల ॥ దశ వాయువులనుఁ గూడురా । కూడియు
 నిందియ । దశ కాన్విత మై యుండురా ॥ ద॥ ఉండి
 కామప్రీముఖపిక్వతి । పోన్న తీసామన్వితంబై ।
 నడనడను వీషయనుఖగ్రహ । ణంబు కొరకు నధో
 ముఖం బై ॥ దశ వాయు॥ 3౭॥

సీ॥ శ్రవణాదికములచే శబ్దాదివిషయంబు లను
 భవింపుచుఁ జాల ననవరతము । వాగాదులనుఁ

గూడి వచనాదికర్మంబు లాచరించుచు మన మలరు
 చుండు । నమ్మనంబునఁ గరణంబుగా గైకొని ॥
 తత్పవానామానోగ్రమునందూ । కర్తృత్వాదీక ।
 ధర్మములతో బుద్ధి వెలుగొందూ॥ ద॥ అదియె
 బిందు వనంగఁ బరగును । గదిసి కార్యాద్యాశ్ర
 యయు మరి । యది యఖిలసంస్కారవాసితే ।
 యదియఁ గావునఁ జెప్పెదను విను॥ తత్పవనా॥ 3౨.

సీ॥ మానస మాకుత మహితేంద్రియ శరీర
 మూలఁ గూడి విషయాభిముఖత నొంది । తచ్చల
 నంబునఁ దాను జలింపుచు సంత ర్పహి ర్విషయా
 నుభవము । మోగుచును సుషుప్తి యందు తమో
 రూప ॥ మగూచూ జాగరణానులయిందూ ।
 బుద్ధ్యాద్యాకారము ననాయాము నిట్లు దా
 నెందు॥ ద॥ చింతసేయక మక్తి దనుక న । సంత
 కర్మము లాచరించుచు । సంతసంబునఁ దత్ఫలముల
 ని రంతర మనుభవింపు చుండును ॥ మగూచూ॥ 3౩

సీ॥ విగ్రహప్రాణమనోగ్రస్థబుద్ధియె బిందు
 వనంగ వాబిందు వండు । వెలగె డాత్మప్రతిబింబమె
 కళ మరి పవనఘోషమె సుమ్ము ప్రణవరవము
 పొల్పార నివి గను వ్రగుషుండు పరికింప । విను

భూమానందబోధుండు । పరమాత్ముడు నానా ।
విధతత్త్వాములకు నాధుండు॥ ద॥ భాసితాఖిలకార్య
కరణవి । భాస్వితైకపరాత్మతత్త్వా । భాసకళతో
నెనసి బిందువు । భాసిలుచు దా నెల్ల ప్రోద్దున॥
విను ॥ రం

సీ॥ మహితార్థ సో మాగ్ని మండలా హిత
సూక్ష్మచక్షురగ్రములకు సః సథోము । ఖంబుగా
దనరు హృత్కజంబుతో బహిష్కృతమై స్వవిషయా
నుభూతి గల్గి । మహితమానస పవమానదేహేం
దియ ॥ ములతో దా గలయు చుండూరా ।
కలాసి యూరక । కలయా జరింపు చుండూరా ॥
ద॥ కనుక నటు దశనాడికాంత । ర్గతదశేంద్రియ
పవనమనముల । ననువుగను హంసానుభవమున ,
నడచి యచలత మొదల జేయుము॥ ములతో దా॥రం॥

సీ॥ ఎట్లన్న నది విచు మేర్పడఁ జెప్పెద జెలఁగి
పద్మాసనాసీనుఁ డగుచు । నలరంగ జాపు నానా
గ్రమందున నిల్చి మది సిందియంబులఁ గుదియ
బట్టి నిఖిలానిలంబులు నిర్వికారత నొందఁ । కామాది
విరహితంబుగా । స్వాంతంబును నీవు । గావింపు
నిష్కలంబుగా॥ ద॥ అనిలమనముల తోడఁ గూర్చి

యు । హంసమంత్రంబును జపింపుచు । నొనర
బిందువు గదల కుండగఁ । గనుము చిన్నయనాదక
శలను ॥ కామాది ॥ ౪౨.

సీ॥ నాదానులకుఁ బాను నాదియై దృష్టయై
సర్వదృశ్యములకు సాక్షి యగుచు । చిద్రూప
మెనెట్టి శివపరత్వ మహా వినుము హాకారంబు
వివిధదృశ్య । దేహేంద్రియప్రాణధీమానసాదిక ॥
రూపిణి యై త్రిగుణంబులతోడ । నలరాజెను బ్రకృ
తి । రూప మూరు సకారము జూడ ॥ ద॥ విరుము
పురుషప్రకృతులకు నగు । సునతదాత్మత మధ్యబిం
దువు । గనుక హంస యనంగ జీవుం । డలమాన
సయుక్తు డతఁ డగు ॥ రూపిణి మై ॥ ౪౩

సీ॥ కన స్థితి కను నిర్వికారపురుషునకు కేవలా
తిజడప్రకృతికి నగుయ । సర్వసంసారంబు సంభవిం
పను గాన రుచిరహాకారిస్వరూపకుడగు నాత్మండు
దన శక్తి యగు సకారము తోడ ॥ తాదాత్మ్య
ధ్యానంబునఁ గూడి । పరిపూర్ణాద్వైత । తత్త్వము
నవల దిగనాడి ॥ ద॥ చేరి హంసకజివభావము । చే
దనుత్రయపురము లోపల । నురువుగా నింద్రియమ
నోనిల యుక్తు డై తత్త్వ వశుఁడై ॥ తాదా ॥ ౪౪॥

సీ॥ పూని నానావిధపురుభోగము లనుభవింపు
 చు నెపుడుఁ గ్రీడింపునట్టి । హంస కన్నీ పోము లరయ
 బక్షంబులు నోంకారము శిరంబు నునర ముఖము ।
 రుద్రుండు షడములు రుద్రాశి బిందువు । నేత్రత్ర
 యాము వీనారా । భాస్కరవీతి । హాహూత్రాలు
 పాశ్వర్థములు గనరా । ద॥ మరియు విను మది
 కోటిభాస్కర । మహిత తేజము నభగమించియు ।
 తరువులను వ్యాపిం దహనుని । దగవు దగి భూత
 ములయందును ॥ నేత్ర॥ రగి॥

సీ॥ హృద యాజ్ఞములయూను నిర వొండు మం
 డుడు పూర్వదళంబున బుద్ధమతియు । నాగ్నే
 యదళమున నాస్యనిద్రలు కడు యామృతభ
 వున శౌర్యమతియు । నైరృతిదళమున నమవ
 బాపపుబుద్ధి ॥ పరికింప బశ్చిమదళమందు । క్షీడాము
 వినుము । వాయువ్యాం భోజదళ మందు॥ ద॥ సంచ
 రింపగ గమనమతియును । సౌమ్యదళమున రతియు
 బీతియు । నంచదీశాన్యదళమున ద్ర । వ్యాధికా
 దానంబు నొదవును ॥ పరికింప॥ రఁ

సీ॥ మరియు వైరాగ్యంబు మధ్యను దక్షేస
 రంబున వినుము జాగృద్దళమును । గర్జికాంతరి

మందు గన న్యత్నమును లింగమందు సుషుప్తియుఁ
బొందుచుండు । మరి పద్మము నెపుడు మరలి విస
జింతు॥ నపూడూ నాదమునా లీనం బా । చెప్పె
ద వీను । మడి జూడఁ గను తురీయం బా ॥ ద॥
సులభముగ నన్నాద మెపుడును । శుద్ధపాండుస్ఫటి
కవిభ మై । యలగు నాథారాసహా । ప్రార
పర్యంతంబు నిండియు॥ నపుడు ॥ ౪౭॥

సీ॥ అదిజూడఁ గను పరమార్థతత్త్వరహస్య మని
యోగివరు లెల్ల ననగ నొప్పు । నది గాన దేశికు
ననునుతమహదుపదేశమున వివేకదృష్టివలనఁ । ద
న్నాశదేశంబు తగ సుషుమ్నా దేశ॥ మని నానికీలుఁ
దెలియారా । తెలాసి నీవు సందూలమేఁగ నారా॥
దరువు॥ సతతపవనమనములతోడను । సమత హంస
యటంచు బల్కిడు । సతత నే నని కీలుఁ దెలిసిని
నదియు బాలియును సంతోషంబు ॥ ౪౮॥

సీ॥ ఈరహస్య మెరింగి యేకాగ్రత భజింప
ననిమానసములు హంసతోడ । విలయంబు
మొదలిటి వెలుగందుఁబొందునహర్నిశంబునుఁబ్రాణ
దరిసి చూడ । రేచకాకుల విహరింపఁగ నానితో॥
గలయూచు నెపుడు మదితోడ । వినరో! హం

నయు । కర మొప్పు మెలగు దాఁ జూడ ।ద॥ పూర
కమ్ము హాకారమును మరి । పూని బిందువు కుంభ
కంబున । కోరి శేచకమున సకారము । గూర్చి
చూచెను తెలివి నే నన । కలయూచు॥ ౪౯॥

సీ॥ మరి యిట్లు పవమానమానసంబుల తోడ
నైనసి హంసయు నాటు వనరుహముల । నరయ
నహర్నిశం బిరువది యొక్క వేయాటు నూరుల
మారు లయి జరించు । నట్లుఁ గావునఁ దగినట్లు
పాయుస్థాన ॥ మందూ నాధార మింపొందూ ।
వశేషసవర్ణము । లొందూ క్రమ మొప్పుఁ దా
మందు । ద॥ తలప నదియు చతుర్దశంబై । తప్త
కాంచనవర్ణమై భూి । నిలయమై ఘ్రాణంబునకుఁ
దా నియతకారణమై చెలంగును ॥ మందూ॥ ౫౦॥

సీ॥ అందువిఘ్నేశున కాటు చూరులు లింగ
దేశంబునందునఁ దెలియ వినుము । బాదిలాంతా
క్షరభాసితపద్మళ యుక్తమై కాంతిచే రక్త మగుచు ।
రసనాదయై కన రమ్యమై జీవన । సదానామైచెలఁగు
చుండూరా । స్వాధిష్ఠానాబ్జము । సరసీజాసను
దుండూరా । ద॥ అతని కాటువేలు నాథి । యందు

దశవణకములఁ గూడుక | సతతమును దశదళయు
తంబై | సహజ తేజోనిలయుమై మః || సదానామై || ౧౧

సీ॥ కడు బీతవర్ణమై కన నేత్రహేతువై మః
పూరచక్రింబు మహిమఁ జెలఁగు | నందు శ్రీవిష్ణున
కాటువేలునుఁ నాడ హృదయదేశంబున నింకి
వినుము | కతవర్ణములఁ గూడి కడు ద్వాదశార
మై || తనరారు శ్వేతవర్ణంబై | వాయుస్థానంబై |
తలపఁ దద్వగిందియకారణమై || ద॥ అలరు గనఁ
ననాసాతాబ్జము | నందు రుద్రుని కాటువేలును |
లలితకంఠస్థానమున విను | కలితపాదశకస్వరంబై ||
తనరారు || ౧౨

సీ॥ మరి షోడశారమై నెఱి నీలవర్ణమై గగనని
శాంతమై కర్ణహేతు | వై విశుద్ధాబ్జంబువల నెప్పు
నందున జీవాత్మునకు వేయి చెలువు మీఱ | భ్రూమ
ధ్య హంతుంప్రపూర్ణమై ద్విదళమై | మాణిక్యవర్ణ
కలితంబై | యల రాజ్ఞాచక్రము | మరి యంతఃకరణ
నదనంబై || ద॥ అందు పరమాత్మునకు నొక్కసహ
స్రమును మరి బ్రహ్మరంధ్రము | నందు నోంకారా
క్షరగమైయనుపమానసహస్రదళమై || మాణిక్య || ౧౩

సీ॥ భానుకోటిః భాభాసమానం బయి నీలయ
 స్థల మయి తేజరిల్లు । నల సహస్రారంబునందున
 శ్రీగురుస్వామికి నెకసహస్రంబు నిల్లు । ధానము
 ద్రాదులఁ దగ నెరి గర్పించు ॥ నతఁడూ భక్తాగ్ర
 ణ్యుండు । గన జీవన్ముక్తుడు । సతతమూ యోగివ
 రేణ్యుండు ॥ ద॥ కుడియెడను లగు నాడులాడున ।
 నడచుగాలి నడువడి వెలిలో । బాడగనుచు సంత
 తము నడిచుగు । నడవ నంటుచు మనము మెలగును॥
 నతఁడూ॥ రర॥

సీ॥ రంగుగాఁ దన రిజా పింగళలకు విలక్షణమై
 సుషుమ్న యచ్చటఁ జెలగు । నాజ్ఞాబ్జ మచ్చట
 నార్కతేజము వెల్లు సాక్షియై యపరాసపేక్షీ
 యగును । నది నీవు నే నని మదిగోన భావింపు ॥
 డెందా మింపొందూ చుండాగా । సామామ్యద్యేతా
 నందామూఁ జెంది యుండాగా ॥ ద॥ అచల మగు
 హంసస్వరూపం । బెచటఁ బుట్టు మెలంగు నడ
 గును । నదియె ద్విదళాంబుజసుషుమ్నలు । అరయు
 నిర్మలదృష్టిచేతను॥ డెందామి॥ గగి॥

సీ॥ తెలియంగ సతినూత్నదృష్టియు మఱి దృగా
 ద్యవసానపదము దా సరయ బుద్ధి । మానసపద

సంబు మహితాత్మతేజంబు నచలంబు నిర్విషయంబు
 గాన । హంసనాదంబుల నప్పదమునుఁ గూర్చు ॥
 నుదాయాను సెంకుఁ దా నందూ । చిత్కళలు
 వీని । యందూ నాశాము నవి చెందు ॥ ద॥ అంగమే
 బిందూవు నాదము । లింగమే లింగాంగముల ।
 సంగమే చిన్నముకళ యని లిం । గాంగులు తెలి
 యుంగా జాతుగు ॥ నుదయాము ॥ ౧౬ ॥

సీ॥ అట్లు గాన కళయు హంసనాదంబుల రూప
 మడచి తనరూపుఁ జేసి । తను దన్ను గాంచు తత్త్వం
 బునం దైత్యంబు సెంచు బయలు తన్నుఁ బొందు
 నట్లు । విను హంస యుతనాదబిందుకళల కైక్కి
 మెపు డౌ పృథ్వీలక్కర్పూర । శిఖరతి దృశ్యం ।
 బపుడు శూన్యం బై యెప్పురా ॥ ద॥ విమలసర్వం
 ద్రియమనఃపవ । నమూన శూన్యమై కాలంగ
 సమతఁ దా నెలరారు సంతట । నచ్చిదానందైకము
 నుండై ॥ యెపుమా ॥ ౧౭ ॥

సీ॥ విను హంసఘననాదబిందుకళలతోడ నిట్లు
 మనఃప్రాణధీంద్రియంబు । లెపుడు విలయ మగు
 నపు డయ్యవస్థ తురీయం బనియునుమరి యమనస్క
 మనియు నున్మని యని యన నొప్పు నట్టియా॥ పూర్ణ

సమాధి నొందుమురా । అపరోక్షాద్వైత । బోధా
తత్త్వాముఁ జెందుమురా ॥ ద॥ వినుము హంసధ్యా
నమున మది । బిందు వెలుఁ గంపింపకుండును ।
దొనరగా దశనాదముల విన । తుదను ఘంటారవము
మోయుచు॥ పూర్ణ॥ ౫౮॥

సీ॥ బహులక్ష్యములఁ జూడ వరలు స్వయం
జ్యోతి యామద్వయంబు యోగాప్తి నొంది । తగిలి
ధ్యానింపగఁ దన్మయత్వము గల్గు నట్టి యున్మని
యందు నఖిలవిషయ । నకల్పేదియములతో సరి
మనోనిలములు ॥ విలయాను నొంద యోగాయీ
ఇదియే వేదాంత । విదితిశీరాజయోగము ॥ ద॥
అనవరత మాచార్యసన్నిధి । వినయమతి సేవించు
నానికీ । దనరు బ్రహ్మత్యైక్యసాక్షా । త్కార మటు
నిస్సంశయంబుగ । విలయము॥ ౫౯॥

సీ॥ అని యిట్లు భోధింప నాశిష్యు డొగిఁ దురీ
యానందమును బొంది యతులభక్తి । నాచార్య
మునిచరణాంభోజయుగళంబు నర్పించి వినుతినొసర్చి
దేవ । కెరలి నాపై నీదు కృప చెలంగుటఁ జేసి ॥
ధన్యోహ మాని వల్కెను । కరుణారస మపుడ ।
మృదున్మని పై మాని చిల్కెను ॥ ద॥ ఆదితాళం ।

వాసి చెలంగాగా నురా । ధీశనంసేవితనిజా । దేశు
 డీతం డన గుర్వా । దేశమునుఁ గైకొని జన నత
 డిటు ॥ ధన్యోహ ॥ ౬౦॥

సీ॥ ఈతారకం బాగి నేకోవిదుడు గాంచు యో
 గీందు డతఁడె పో యోగులార । యాయోగసా
 రంబు నేచారుమతి చూచు విజ్ఞాని యతఁడె పో
 ప్రాజ్ఞులార । కోర్కెచే నెవ్వఁ డీగురుశిష్యసంవాద॥
 మును వీను వాడె ధన్యుండు । యీరేడు జగంబులఁ
 గనుగొన వాడె మాన్యుండు ॥ ద॥ ఆదితాళం—
 శ్రీవీరేశ్వరగురు । నేవాధురీణశివసు । ధీవిరచిత
 గుర్వం । నేవాసిసంవాద ॥ మును వినువాడె॥ ౬౧

సీ॥ శ్రీరమ్య గౌతమీతీర సంస్థిత రెడ్డిపోలవ
 రాభిఖ్యపురవరమున । గురుతర కొచ్చర్లకోట
 కామాయమ్మ రాజ్ఞీమణిఘృణాశ్రయతఁ జేసి ।
 యాస్థానపండితుఁడై యొప్పి తద్దత్తబహులబహూ
 కృతి నృదసి పరగు । జంధ్యాలకులదుగ్ధజలధరా కా
 సుధాకరుఁ డగు శివసుధీవరునిచేత ॥ తే॥ గీ॥ సున
 సంగీతసరణిచే శ్రావ్యతరము । గాగ విరచిత మైన
 యాయోగసార । మనెడు గ్రంథమ్ము హరికృప
 మనెడు గాత । ధరణిలోపల నాచంద్రతారకముగ॥

శ్రీ శివాయ నమః

నీ॥ శంభో మహేశ్వర శంకర శారీశ వామదేవ
గిరిశ కామదమన । చంద్రశేఖర హర స్థాణో
పురాంతక మృత్యుంజయ వృషాంక మృడ మహేశ।
భూతపతే వ్యాళభూషణ త్రిణయన శూలపాణే
రుద్ర నీలకంఠ । ఈశాన నీలలోహిత మహాకా
లోగ్ర భీమ మహానట వ్యోమకేశ ॥ ఖండిపరశోఽ
ష్టమూర్తేఽంధకఘ్నభర్త । జాహ్నువీధర ధూర్జటే
శర్వ గిరిశ । విశ్వనాథాఽజినాంబర వృషభవాహ
భవ మహాదేవ పశుపతే శివ నమోస్తు ॥

శా॥ అంభోజాసన జంభ శాసన ముఖాఽమర్త్య
శిమాశ్శివభా । శుంభత్పాదుఁడు కుంభ భూముఖ
మునిస్తామాంతరంగాలయుం । డంభోదాభగభుండు
కుంభిదనుజేంద్రదారాతి శారీశుఁడౌ । శంభుం డీప్రత
మాకు సంభృతదయాసంభూత వాగ్గుంభమూర్త ॥

శ్రీ వాసుదేవాయ నమః

సీ॥ కేశవ ప్రద్యుమ్న కృష్ణ దామోదర
వాసుదేవ ముకుంద పద్మనాభ । నారాయణాఽ-
చ్యుత నరసింహ గోవింద మధుసూద నోపేంద
మారజనక । పురుషోత్త మానిరుద్ధ రవీంద్రునేత్ర
సంకర్షణ వామన గరుడవాహ । విష్ణో హృషీకేశ
విశ్వంభర శ్రీధ రాధోక్షజ జనార్ద నాహిశ
యన ॥ మాధవ హరే త్రివిక్రమ మందరధర ।
శంఖచక్రగదాఖడ్గశాఙ్గహస్త । షోటకాంబర కం
దర్పకోటిరూప । భక్తమందార దేవ తుభ్యం
నమోస్తు ॥

శుద్ధపత్రిక.

పుట.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
5	4	కుండారికా	కుండారీకా
16	11	బును	బున
22	12	భూ	భూ
23	10	మదళ	మదళ
24	9	రర	గర

10924'

